

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 17 lipca 2014 r.

DOLiS/DEC – 675/14/55188,55189,55191,55193,55195,55196

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani B.W., na przetwarzanie jej danych osobowych przez N. S. A., T. Sp. z o.o. Sp. k. a., R. S. A., oraz K.S. i A.S. Adwokat i Radca Prawny Sp. p.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani B.W., zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez N. S. A., zwaną dalej N., T. Sp. z o. o. Sp. k. a., zwaną dalej T., R. S. A., zwaną dalej R., oraz K.S. i A.S. Adwokat i Radca Prawny Sp. p., zwaną dalej Pełnomocnikami.

W treści skargi Pani B.W. podniosła, iż N. bez podstawy prawnej udostępniła jej dane osobowe na rzecz innych podmiotów, w tym T., R. oraz na rzecz Pełnomocników Spółki T. Skarżąca poinformowała również, iż cyt.: „(...) moje [Skarżącej] dane osobowe są przekazywane kolejnym firmom bez mojej [Skarżącej] zgody. Upubliczniając te dane wraz z nieprawdziwymi informacjami na mój [Skarżącej] temat (rzekome zadłużenie finansowe wobec firmy N. S.A.) podmioty te tworzą fałszywy wizerunek mojej [Skarżącej] osoby i narażając mnie na nieprzyjemności oraz straty moralne”. W związku z powyższym Skarżąca wniosła o cyt.: „(...) podjęcie wszelkich działań, które zmuszą powyższe podmioty do: • usunięcia moich [Skarżącej] wszystkich danych osobowych ze swoich rejestrów • zakazania przekazywania moich [Skarżącej] danych osobowych innym podmiotom • ukarania tych podmiotów zgodnie z obowiązującymi przepisami za bezzasadne i bezprawne wykorzystywanie moich [Skarżącej] danych osobowych”.

W przedmiotowej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, co następuje.

- 1) Skarżąca była stroną umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych z N., tj. umowy z dnia [...] lipca 2007 r. oraz umowy z dnia [...] czerwca 2008 r. W związku z zawartymi umowami N. przetwarza dane osobowe Skarżącej w zakresie: imię i nazwisko; adres zameldowania na pobyt stały oraz adres do korespondencji; numer PESEL; seria i numer dowodu osobistego; dane kontaktowe tj.: telefon kontaktowy, adres e-mail; data urodzenia; numer zakończenia sieci, na którym jest aktywna usługa; daty i numery wystawionych faktur; terminy płatności tych faktur; kwotę należności; kwotę dokonanych wpłat; pisma wraz z odpowiedziami wysyłanymi do klienta; informacje dotyczące obsługi klienta, w szczególności takie jak forma płatności; inne dane zamieszczone w dokumentach papierowych lub ich obrazach. Dane osobowe Skarżącej przetwarzane są w zbiorze „[...]”.
- 2) Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu [...] kwietnia 2012 r. pomiędzy N. i T. doszło do przeniesienia przez N. wierzytelności, wynikających z ww. umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, wobec Skarżącej na ten podmiot i przekazania w związku z tym jej danych osobowych. N. przekazała na rzecz T. dane osobowe Skarżącej w zakresie: imienia i nazwiska, numeru konta klienta, numeru PESEL, serii i numeru dowodu osobistego, numeru telefonu, adresu klienta oraz numerów niezapłaconych faktur wraz z datą wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności. T. przetwarza dane osobowe Skarżącej w ww. zakresie w zbiorze pt. „[...]”.
- 3) Dnia [...] stycznia 2012 r. T. zawarł z R. umowę stałej obsługi wierzytelności oraz umowę powierzenia przetwarzania danych osobowych. Mocą tej ostatniej T. przekazał R. zbiór danych osobowych dłużników, w tym dane osobowe Skarżącej. R. przetwarza dane osobowe Skarżącej w zakresie: imienia i nazwiska, danych teleadresowych, numeru PESEL, numeru dowodu osobistego oraz danych finansowych dotyczących zadłużenia.
- 4) Pani A.S. i Pan K.S. są pełnomocnikami spółki T. w oparciu o pełnomocnictwo z dnia [...] lutego 2012 r. Dane osobowe Skarżącej zostały przekazane na rzecz Pełnomocników w celu dochodzenia przysługujących T. w stosunku do Skarżącej wierzytelności. Zakres danych przekazanych przez T. na rzecz jej Pełnomocników to: imię i nazwisko, dane teleadresowe, numer PESEL oraz dane finansowe dotyczące zadłużenia.
- 5) Aktualnie dane osobowe Skarżącej przetwarzane są przez N. w celu obsługi abonenta, w szczególności w celu realizacji preselekcji celem świadczenia usług telekomunikacyjnych, jak również prowadzenia działań windykacyjnych i udzielania odpowiedzi na pisma klienta oraz archiwizacji, a także dla potrzeb działań marketingowych związanych ze świadczeniem usług.

Na podstawie ustalonego w przedmiotowej sprawie stanu faktycznego i prawnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Niniejsze rozważania rozpocząć należy od wskazania, że organ ochrony danych osobowych na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego dokonał jedynie oceny legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej, natomiast nie badał kwestii zasadności roszczeń cywilno – prawnych T. wobec Skarżącej. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 121), zwanej

dalej Kpc, są bowiem sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Generalny Inspektor natomiast nie jest właściwym organem do badania istnienia podstawy prawnej wiarytelności. Nie jest on bowiem organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji, czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 marca 2001 r. sygn. akt II SA 401/00).

Zgodnie z przepisem art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, przez administratora danych rozumie się organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. W toku niniejszego postępowania Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił, iż R. przetwarza dane osobowe Skarżącej na podstawie zawartej z T. umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 31 ust. 1 ustawy, w celu stałej obsługi wiarytelności tego podmiotu, zaś T. pozyskał dane osobowe Skarżącej od N. na podstawie umowy sprzedaży wiarytelności.

Mając zatem na względzie ww. relacje pomiędzy N., T. i R., ukształtowane w wyniku zawarcia ww. umów, wskazać należy, iż T. stał się administratorem danych osobowych Skarżącej uprawnionym do samodzielnego przetwarzania danych jak również do powierzenia ich przetwarzania na mocy art. 31 ustawy na rzecz innego podmiotu, w tym wypadku R.. Powołany wyżej art. 31 ustawy upoważnia administratora do powierzenia, w drodze zawartej w formie pisemnej umowy (w analizowanej sprawie umowa z dnia [...] stycznia 2012 r.), przetwarzania tych danych innemu podmiotowi. W przypadku zatem, gdy administrator skorzysta z upoważnienia wynikającego z brzmienia powołanego przepisu, dochodzi do zlecenia „na zewnątrz” przetwarzania danych. Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych, może je jednak przetwarzać wyłącznie w przewidzianym umową zakresie i w określonym w umowie celu (art. 31 ust. 2 ustawy). Ponadto, co należy szczególnie zaznaczyć, powierzenie przetwarzania danych dokonane przez administratora na podstawie umowy powierzenia, o której mowa w art. 31 ustawy nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą.

Katalog przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych przez administratora tych danych ma charakter zamknięty i został wskazany przez ustawodawcę w treści art. 23 ust. 1 pkt 1 - 5 ustawy, zaś w przypadku danych szczególnie chronionych, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy - w jej art. 27 ust. 2 pkt 1 - 10. W przedmiotowej sprawie Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącej w zakresie, który winien oceniany z uwzględnieniem art. 23 ust. 1 pkt 1 - 5 ustawy. Zgodnie z tym przepisem, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy:

- 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę,
- 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa,
- 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą,
- 4) jest niezbędne

do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Każda z ww. przesłanek ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Tym samym zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą dopuszczającą przetwarzanie danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną jest przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez wskazane w skardze podmioty.

Na gruncie omawianej sprawy, przepisem prawa, z którego wynikał interes prawny w udostępnieniu danych osobowych Skarżącej przez N. na rzecz T. był art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 101) – dalej Kc, w myśl którego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Dla legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej w celu dochodzenia roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przez T. wystarcza zaś spełnienie przesłanki zawartej w przepisie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 listopada 2004 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1057/04) stwierdził bowiem, iż „(...) zasadą powszechnie akceptowaną, wynikającą nie tylko z przepisów prawa cywilnego, lecz także z norm moralnych, zasad współżycia społecznego oraz dobrych obyczajów jest regulowanie zaciągniętych zobowiązań (zapłata długów). Zasada ta w pełni odnosi się do podmiotów prawa mających status konsumentów. (...) Dłużnik, który nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań, musi liczyć się z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów regulujących obrót gospodarczy. Postawa dłużnika nie może bowiem prowadzić do uprzywilejowania jego sytuacji prawnej. Gdyby generalnie uznać każdy wypadek przetwarzania danych osobowych dłużnika (będącego konsumentem) za godzący w jego prawa i wolności, doszłoby z jednej strony do niczym nieuzasadnionej ochrony osób niewywiązujących się ze swoich zobowiązań, z drugiej natomiast do naruszenia zasady swobody działalności gospodarczej, co z pewnością nie było zamiarem ustawodawcy przy uchwalaniu ustawy o ochronie danych osobowych”. W analizowanej sprawie zarówno T., jak i R. miały prawo do przetwarzania danych osobowych Skarżącej z uwagi na istnienie prawnie usprawiedliwionego celu przedmiotowego przetwarzania.

Wobec zgodnego z przepisami o ochronie danych osobowych przetwarzania danych Skarżącej niezasadne jest zatem postąpienie zgodnie z jej wnioskiem o usunięcie jej danych

osobowych. Podkreślić należy, że R. działała na podstawie zawartej z T. umowy powierzenia danych osobowych do przetwarzania, o której mowa w art. 31 ustawy, T. natomiast dążyła w powyższy sposób do uzyskania zaspokojenia swojej wierzytelności, będącej przedmiotem umowy o przelew wierzytelności zawartej z N.

Jednocześnie uznać należy, iż aktualne przetwarzanie danych osobowych Skarżącej przez N. realizowane jest w oparciu o zawartą ze Skarżącą umowę, zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy. W niniejszej sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia, iż dane osobowe Skarżącej są przetwarzane przez N. w sposób sprzeczny z ustawą, a co za tym idzie nie jest możliwym wydanie – zgodnie z żądaniem Skarżącej – nakazu ich usunięcia.

Odnosząc się do przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez Pełnomocników T. podkreślenia wymaga, iż art. 86 Kc stanowi, że strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników. Jednocześnie zgodnie z art. 87 § 1 Kc pełnomocnikiem może być adwokat lub radca prawny, a w sprawach własności przemysłowej także rzecznik patentowy, a ponadto osoba sprawująca zarząd majątkiem lub interesami strony oraz osoba pozostająca ze stroną w stałym stosunku zlecenia, jeżeli przedmiot sprawy wchodzi w zakres tego zlecenia, współuczestnik sporu, jak również rodzice, małżonek, rodzeństwo lub zstępni strony oraz osoby pozostające ze stroną w stosunku przysposobienia. Z materiału dowodowego zebranego w niniejszym postępowaniu bezsprzecznie wynika, że T. udzieliła Pełnomocnikom stosownego pełnomocnictwa. W świetle powyższego, podkreślić należy, że są oni uprawnieni do reprezentowania Spółki T. w postępowaniu sądowym przeciwko Skarżącej, a co za tym idzie są oni uprawnieni do przetwarzania danych osobowych Skarżącej.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.